

Janusz Królikowski

"Saint Bruno le Chartreux", André Ravier, Paris 2003 : [recenzja]

Hereditas Monasteriorum 2, 414

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ceeded. The third chapter describes individuals and collates an information on date and place of their birth, social origin, education, age of entry into ecclesiastical office and ecclesiastical career path. The fourth chapter tries to show their contribution on the life of the Church at the diocesan level as well at different dioceses. The fifth chapter presents care of the clergy and consecrated life as well a problem of the Mariavite Church. All data are summarized in the tables. Study ends with bibliography and indices of persons and geographical names.

Marek DERWICH
Institute of History
University of Wrocław

André RAVIER, *Saint Bruno le Chartreux*, Paris: Lethielleux, 2003³, ss. 232
(wyd. 1: 1904, 2: 1981, wyd. angielskie: *Saint Bruno
the Carthusian*, translated by Bruno BECKER, San Francisco: Ignatius Press, 1995,
dostępne online: <http://transfiguration.chartreux.org/SaintBruno.htm>)

Trzecie, przejrane i poprawione, wydanie książki A. Raviera poświęconej św. Brunonowi Kartuzowi wpisało się w rocznicowe obchody upamiętniające jej bohatera w 900-lecie jego śmierci. Autor skrupulatnie wykorzystuje nieliczne źródła, ukazując postać Brunona na szerokim tle ówczesnych dziejów Kościoła. Skupia się na ukazaniu propozycji zakonnej i duchowej, którą ten „człowiek o głębokim sercu” (jak go nazwał Guido I) wypracował i zaproponował swoim kontynuatorom. Myli się jednak, podkreślając jej oryginalność. Wykazano już wielokrotnie, że doświadczenie kartuskie wpisuje się w określony, bardzo szeroki nurt XI-wiecznych doświadczeń monastycznych. Mimo tego uchybienia praca A. Raviera stanowi lekturę podstawową dla wszystkich zajmujących się dziejami kartuzów.

ks. Janusz KRÓLIKOWSKI
Wydział Teologiczny
Sekcja w Tarnowie
Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie

*Repertorium konwentu bonifratrów w Cieszynie z 1724 roku [Repertory
of the Convent of the Brothers Hospitallers in Cieszyn from 1724]*, ed. Maksymilian
KUŚKA, Józef MARECKI, translation Przemysław STANKO (*Monumenta Historica
Fratrorum Misericordiarum Tessinensis*, 1), Cieszyn: Konwent Zakonu Bonifratrów,
2010, pp. 160

This bilingual publication (a German original version and a parallel Polish translation) has been based on a manuscript remaining in the Archive and Library of the Brothers Hospitallers in Cieszyn, cat. no. 9. It is a paper cartulary created in 1724 by an anonymous Brother Hospitaller. It starts with a short chronicle which describes building the monastery from the moment of its foundation in 1694 to the consecration of the church in 1714. Then, under the letters A-G, the author compiled, as he informs, “all documents and records referring to the building of